

Το ξεπούλημα έχει... χρώμα και ιδεολογία

Το ΑΚΕΛ καλεί το ΔΗΚΟ να ξεκαθαρίσει κατά πόσο συμμερίζεται τις νεοφιλελεύθερες θέσεις του ΔΗΣΥ για τις ιδιωτικοποιήσεις

Το ξεπούλημα δημόσιου πλούτου είναι πολιτική απόφαση, η οποία έχει χρώμα και ιδεολογία, απάντησε χθες ο Εκπρόσωπος Τύπου του ΑΚΕΛ Γιώργος Λουκαΐδης, σχολιάζοντας την τοποθέτηση του προέδρου του ΔΗΣΥ, Αβέρωφ Νεοφύτου, ότι η εκποίηση των κερδοφόρων ημικρατικών οργανισμών αποτελεί, δήθεν, αναγκαίο εκουχρονιστικό μέτρο.

Σε γραπτή δήλωσή του, ο Γ. Λουκαΐδης υπέδειξε ότι όπως και στον υπόλοιπο κόσμο έτσι και στην Κύπρο, οι πολιτικές δυνάμεις του νεοφιλελευθερισμού προσπαθούν να επιβάλουν το ξεπούλημα νευραλγικών τομέων της οικονομίας, οι οποίοι σήμερα ανήκουν στο δημόσιο, με στόχο την εξυπηρέτηση των μεγάλων ιδιωτικών συμφερόντων, σε βάρος του λαού, των εργαζομένων και της ευρύτερης κοινωνίας. Οι πρόσφατες δηλώσεις του Αβ. Νεοφύτου υπέρ των ιδιωτικοποιήσεων, συμπλήρωσε, «αποκαλύπτουν» τις πραγματικές θέσεις του ΔΗΣΥ και της κυβέρνησης Αναστασιάδη, ότι ουσιαστικά ξεγέλασαν το λαό, τους εργαζόμενους στους ημικρατικούς και το συγκυβερνών ΔΗΚΟ, όταν προεκλογικά δεσμεύονταν ότι δεν θα προωθούσαν τις ιδιωτικοποιήσεις των ημικρατικών οργανισμών.

Επίσης, η δημόσια παραδοχή του προέδρου του ΔΗΣΥ εξηγεί γιατί η κυβέρνηση δεν διαπραγματεύτηκε με την Τρόικα τον περασμένο Μάρτιο το θέμα των ιδιωτικοποιήσεων, αλλά και γιατί ποτέ δεν αναζήτησε άλλες εναλλακτικές επιλογές, παρά τις προτροπές της αντιπολίτευσης και την κατάθεση εισογήσεων από πλευράς των ίδιων των

ημικρατικών οργανισμών.

«Έχει ξεκαθαρίσει, πλέον, ότι η κριτική των κυβερνώντων απέναντι στην προηγούμενη κυβέρνηση και η παραπομπή, μέσα από διαστρέβλωση, σε σχετική μνημονιακή πρόνοια, δεν ήταν παρά ένα άλλοθι για να καμουφλάρουν τη διαχρονική νεοφιλελεύθερη πολιτική τους υπέρ του ξεπουλήματος των κερδοφόρων ημικρατικών οργανισμών», τόνισε ο Γ. Λουκαΐδης.

Ο εκπρόσωπος Τύπου του ΑΚΕΛ κάλεσε το συγκυβερνών ΔΗΚΟ να διευκρινίσει κατά πόσο συμμερίζεται τις θέσεις του ΔΗΣΥ και αν θα συναινέσει στην ιδιωτικοποίηση των κερδοφόρων ημικρατικών, ενώ έστειλε και μήνυμα στους εργαζόμενους και την ευρύτερη κοινωνία, να συστρατευθούν ενάντια στην προσπάθεια ξεπουλήματος του εθνικού μας πλούτου.

Να υπενθυμίσουμε ότι ο Αβ. Νεοφύτου είχε εξαπολύσει την Τρίτη σφοδρή επίθεση σε ΣΥΤΑ και ΑΗΚ, υμνώντας παράλληλα τις ιδιωτικές εταιρείες τηλεπικοινωνιών, για τις υπηρεσίες και τις τιμές τις οποίες προσφέρουν. Επίσης, παραδέχτηκε για πρώτη φορά μετά από μήνες ότι η προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων δεν σχετίζεται μόνο με τη δανειακή σύμβαση και την Τρόικα, ενώ δεν παρέλειψε να υπενθυμίσει ότι όταν ήταν ο ίδιος

ΧΑΡΑΥΓΗ

ημερομηνία: 09/01/2014

Υπουργός Συγκοινωνιών, το 2001, είχε ετοιμάσει νομοσχέδιο για μετοχοποίηση της CYTA.

Στο μεταξύ, η κυβέρνηση ετοιμάζεται να προχωρήσει τις αμέσως επόμενες μέρες στη σύσταση μονάδας ιδιωτικοποιήσεων, αλλά και διπυργικής επιτροπής, η οποία θα εποπτεύει την όλη διαδικασία. Επίσης, ετοιμάζεται δεύτερο νομοσχέδιο, το οποίο θα καθορίσει τη διαδικασία η οποία θα ακολουθηθεί σε κάθε ημικρατικό ξεχωριστά, ενώ για το σκοπό αυτό θα προσληφθεί και ξένος οίκος.

Review from 09/01/2014

Articlesize (cm2): 166

Customer:

Rubric:

ΠΟΛΙΤΙΚΑ

Author:

Subrubric:

Ημικρατικοί Οργανισμοί

Mediatype:Print

ΠΟΛΙΤΗΣ

ημερομηνία: 09/01/2014, από σελίδα 6

ΑΚΕΛ για ημικρατικούς Κύριοι του ΔΗΚΟ σας ξεγέλασαν

Προσκλητήριο στους πολίτες για να ενώσουν δυνάμεις με το ΑΚΕΛ ενάντια στην προσπάθεια ξεπουλήματος των ημικρατικών οργανισμών απήχυνε το κόμμα της Αριστεράς. Την ίδια στιγμή ζήτησε από το ΔΗΚΟ να ξεκαθαρίσει τη θέση του και διηγήθηκε να πει το ναι στο ξεπούλημα κερδοφόρων ημικρατικών οργανισμών και αν συμερίζεται τη θέση του ΔΗΣΥ ότι είναι αναγκαίο εκσυγχρονιστικό μέτρο οι ιδιωτικοποιήσεις. Ο εκπρόσωπος Τύπου του ΑΚΕΛ Γιώργος Λουκαΐδης χαρακτήρισε ως αργοπορημένη παραδοχή την προχθεσινή δήλωση του προέδρου του ΔΗΣΥ Αβέρωφ Νεοφύτου ότι οι ιδιωτικοποιήσεις είναι αναγκαίο εκσυγχρονιστικό μέτρο. «Εστω και πολύ αργοπορημένα, με τις δηλώσεις του, ο κ. Νεοφύτου έχει ομολογήσει την αλήθεια γύρω από ένα κεφαλαιώδες ζήτημα για την οικονομία και την κοινωνία, ότι, ουσιαστικά οι κυβερνώντες και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ξεγέλασαν τον κυπριακό λαό, ξεγέλασαν τους εργαζομένους στους ημικρατικούς, όπως και το συγκυβερνών ΔΗΚΟ, όταν προεκλογικά δεσμεύονταν ότι δεν θα προωθούσαν τις ιδιωτικοποιήσεις των ημικρατικών οργανισμών», επεσήμανε ο κ. Λουκαΐδης. Ακόμη προέβαλε το επιχείρημα ότι η παραδοχή Νεοφύτου εξηγεί γιατί η κυβέρνηση δεν διαπραγματεύτηκε με την τρόικα το θέμα των ιδιωτικοποιήσεων και δεν προσπάθησε να αναζητήσει άλλες εναλλακτικές λύσεις, παρά τις προτροπές της αντιπολίτευσης. Σύμφωνα με τον κ. Λουκαΐδη, η παραπομπή στο μνημόνιο που είχε συμφωνήσει η προηγούμενη κυβέρνηση δεν ήταν παρά ένα άλλοθι των σημερινών κυβερνώντων, για να καμουφλάρουν τη διαχρονική νεοφιλελεύθερη πολιτική τους υπέρ του ξεπουλήματος των κερδοφόρων ημικρατικών οργανισμών. Εξάλλου απέρριψε εκτίμηση του προέδρου του ΔΗΣΥ ότι οι ιδιωτικοποιήσεις δεν έχουν χρώμα και ιδεολογία, αντιπαραβάλλοντας τη θέση ότι σε όλο τον κόσμο, έτσι και στην Κύπρο, «οι δυνάμεις του νεοφιλελευθερισμού προσπαθούν να επιβάλουν το ξεπούλημα νευραλγικών τομέων της οικονομίας που ανήκουν στο Δημόσιο, με αποκλειστικό στόχο την εξυπηρέτηση μεγάλων ιδιωτικών συμφερόντων, πάντοτε σε βάρος του λαού, των εργαζομένων και της κοινωνίας». Σε μια άλλη εξέλιξη, η Συμμαχία Πολιτών κάλεσε τον Πρόεδρο Αναστασιάδη να αποκαταστήσει την αλήθεια σε σχέση με όσα δήλωσε προχθές στο ΡΙΚ ότι διορίστηκαν στους ημικρατικούς οργανισμούς και μέλη της Συμμαχίας Πολιτών. Ο εκπρόσωπος Τύπου της Συμμαχίας Αλέξανδρος Μιχαηλίδης απέρριψε ότι το Κίνημα συμμετείχε στο κομματικό παζάρι και κάλεσε τον Πρόεδρο να ξεκαθαρίσει αν η Συμμαχία του υπέβαλε προφορικά ή γραπτά οποιαδήποτε ονόματα για να συμπεριληφθούν στα δ.σ. των ημικρατικών.

Review from 09/01/2014	Customer:	Rubric: ΠΟΛΙΤΙΚΑ	
Articlesize (cm2): 330			
	Author: Κώστας Κωνσταντίνου	Subrubric: Ημικρατικοί Οργανισμοί	
		Mediatype:Print	
ΠΟΛΙΤΗΣ ημερομηνία: 09/01/2014, από σελίδα 13			

Πατριωτισμός «ΑΑΑ». Οι σταθεροί και οι... φτωχοί

● Όχι! Όχι λέμε. Όχι, ΔΕΝ θα σχολιάσω τον Talibank B και τα όσα αμέτρηση είπε πάλι χθες. Σαββατοκυριακοδέυτερα, είπαμε, ξεφεύγει. Θα μένει πολλή «θεία κοινωνία» στον Άη Γιάννη από το Σάββατο το πρωί και πίνει αβέρτα, δεν εξηγείται αλλιώς. Ήταν και η γιορτή προχθές. Ξεκάθαρο... Θέλω να πιστεύω, κιόλας.

● Όχι. ΔΕΝ σχολιάζω. Βαριέμαι. Ούτε καν αυτό το λατρεμένο που είπε, πως το φυσικό αέριο που έχουμε είναι «πολύ περισσότερο από όσο νομίζουμε». Θα μετράει και το δικό του φαίνεται η καμμένη!

● Εκεί, Κουλά μου, τρώει και τον Πούτιν. Παγκόσμια υπερδύναμη. Και παραγωγή ανεξάντλητη. Μόνο ένα μικρόφωνο χρειάζεται. Όχι Επιβεβαιωτικές και κόντρα Επιβεβαιωτικές. Τιποτα άλλο! Αυτάρκεια απόλυτη!

● Αλλάζουμε θέμα. Νικόλας Παπαδόπουλος. Ο άνθρωπος ο οποίος ανέτρεψε τον Καρογιάν για να γιατρέψει την... πληγωμένη αξιοπρέπεια, όπως έλεγε, του ΔΗΚΟϊκού κόσμου από τις συναλλαγές του άλλου για τις καρτέλες.

● Ο ίδιος άνθρωπος ο οποίος, κάτι μέρες μετά, έδωσε λίστες χωρίς καν εναλλακτικές επιλογές στον Πρόεδρο. Διορίζοντας, ανάμεσα σ' άλλους φοβερούς διορισμούς, τον κουμπάρο και κολλητό του «επιχειρηματία - κάτοχο πιτυχίου οδοντιατρικής» στην προεδρία του δ.σ. της ΑΗΚ.

● Χθες, από Παραπολιτικό στον «Φιλελεύθερο», μάθαμε ότι πέρα από το πιχίο του οδοντιάτρου ο κ. Πίπης έχει ένα ακόμη προσόν. Άσχετο επίσης με τα του ηλεκτρισμού αλλά αξιοπρόσεκτο: Κηρύχθηκε αναξιόπιστος μάρτυ-

ρας από δικαστήριο, με την υπόδειξη μάλιστα ότι «δεν άφησε την εικόνα φιλαλήθους μάρτυρα».

● «Οι ικανότεροι», που λέει και ο Πρόεδρος. Και κομματικό παζάρι ουδέν.

● Ο Νικόλας λοιπόν, πέρα από την... ανόρθωση της πληγωμένης αξιοπρέπειας μέσω αξιοκρατικών διορισμών, διαπρέπει και σε έναν άλλο τομέα: Αυτόν του «Α.Α.Α» πατριωτισμού (= Ανυποχώρητου Αν και Ανέξοδου). Αυτό, από τότε που εμφανίστηκε.

● Χθες, βγαίνοντας από το Προεδρικό, το αξιοπρέπες (όχι σαν τον άλλον) πριγκιπόπουλο της Στράκκας μάς αποκάλυψε ότι υπάρχει κι άλλος δρόμος εκτός από το δίλημμα, αποδοχή των όρων του Έρογλου ή αδιέξοδο στο Κυπριακό. Ποιος είναι; Δεν μας είπε.

● Εδώ είναι η φοβερή στρατηγική του «ΑΑΑ» πατριωτισμού. Την αμολάς, συγχωρέστε με ειλικρινά, και... φεύγεις. Λες «όχι», λες «ποτέ!», λες... και τι δεν λες, κάνεις τον νταή αλλά ποτέ δεν έχεις κάτι να αντιπροτείνεις. Ούτε καν όταν λες πως αυτό το κάτι υπάρχει. Ούτε τότε.

● Ειδήμων στον τομέα των «ΑΑΑ» πατριωτικών εξαερισμών και με πείρα αξιοζήλευτη, ο Ομήρου της ΕΔΕΚ («Πώς τολμούν οι Αμερικανοί.» - sic), παίρνει την «ΑΑΑ» διάσταση ένα βήμα παραπέρα.

● Κι αυτός, βγαίνοντας χθες από το Εθνικό Συμβούλιο ζήτησε για άλλη μια φορά, εμμέσως πλην σαφώς, την αποχώρησή μας από τις συνομιλίες (τις προάλλες το ζήτησε ξεκάθαρα η ΕΔΕΚ) και κατέθεσε τη δική του καταπληκτική πρόταση: «Χαραξη νέας εθνικής στρατηγικής». Πρωτότυπο; «Κάθε σπίτι και κάστρο, Νού-

μερο 2», ένα πράγμα.

● Τι ωραία που ακούγεται, ε; «Χαραξη νέας εθνικής στρατηγικής». Σαν να τον βλέπω μπροστά μου. Στο ένα χέρι το τουφέκι και στο άλλο τη σμίλη. Έτοιμος να χαράξει το αχάρακτο, μην σας πω και αχαρκτήριστο. Η παπαρολογία σε ακαδημαϊκό πια επίπεδο.

● Με φρασεολογία Λυσσαρίδη προτείνει (αν και δεν το είπε χθες) να καταγγείλουμε την τουρκική αδιαλλαξία και να απαιτήσουμε να υποχρεωθεί η Άγκυρα να αναλάβει τις ευθύνες της. «Τέττε!», να την κάμουν. «Τέττε!».

● Το ζήτημα με τον Ομήρου είναι πως δεν μπορώ πια να σας πω μετά βεβαιότητας ότι μας δουλεύει όπως ο πρίγκιπας Νικόλας και οι άλλοι του ΔΗΚΟ. Ειδικά ο Ομήρου, νομίζω πως, πες-πες, έχει αρχίσει να τα πιστεύει κιόλας. Έχει και αυτή την... αφαιρεμένη -ας την πω- έκφραση πάντα με τα μάτια να λάμπουν από εξυπνάδα. Ανησυχώ...!

● Από την άλλη, ο πάλαι ποτέ «ΑΑΑ» bash-, νυν συγκυβερνήτης, το Συλλουρούδιν, άφησε στην άκρη τα μπαϊράκια και ψάχνει να σώσει τα προσχήματα αφού πια είναι αναγκασμένος να κάνει τον υπασιστή και ενίοτε τον απολογητή του Νίκαρου, του ανθρώπου που μίσησε στη ζωή του όσο κανέναν άλλον.

● Για αυτό και μόνο αξίζει να τον αντιμετωπίσει κανείς με κάποια συμπόνια όταν βγαίνει από το Εθνικό και αντί των γνωστών «ΑΑΑ» κεραυνών, επιμένει στην πρόταση για μεταφορά του συντελεστή δόμησης από τα κατεχόμενα.

● Ο δύστυχος. Σαν κάτι τραγουδίστριες που μια ζωή είναι (εικοστές) δεύτερες στη μαρκίζα και ζουν στη

σκιά της σπαρ από πάνω. Και κάποια στιγμή, άμα γεράσουν, αναγκάζονται να τραγουδούν ακόμη και τις επιτυχίες της σε κάτι μπουζουξιδικά της συμφοράς. Κακές της απομιμήσεις.

● Τον έβλεπα τις προάλλες με τους ημικρατικούς, όταν από εκεί που δεν σήκωνε μύγα στο σπαθί του βγήκε και είπε ότι είναι... κομματικοί οι λόγοι που κράζουν τους διορισμούς του Προεδρικού! Μιλάμε, ούτε ο Πρόδρομος δεν διανοήθηκε να πει κάτι τέτοιο. Ούτε ένας στον ΔΗΣΥ. Σου λένε, μην εξαγριώσουμε τον κόσμο. Ο δε Μανπουρίδης τούς έκραξε.

● Και το Συλλουρούδιν, off all people, αποφάσισε να σηκώσει το σπαθί και να υπερασπιστεί ποιον; Τον άνθρωπο που περνούσε γενεές δεκατέσσερις για τόσα χρόνια με κάθε ευκαιρία.

● Καλά, δεν θα πάω στα του δημοψηφίσματος ή στο «άρχοντας της φιμώσης» και όλα τα άλλα κοσμητικά που του είχε σούρει, έτσι; Γιατί να θυμόμαστε άλλωστε τα παλιά; Ας πάμε στα πιο πρόσφατα.

● Τότε που, δέκα μόλις μήνες πριν τις προεδρικές, ο Αναστασιάδης πήγε να τον βολιδοσκοπήσει. Και όταν έφυγε, το Συλλουρούδιν, άκομψα κιόλας, πέταξε την ειρωνική όσο και βιτριολική ατάκα στα ΜΜΕ: «Αν ο Νίκος Αναστασιάδης θα μπορούσε να ήταν ο υποψήφιος του ενδιάμεσου χώρου στις προεδρικές εκλογές, θα το λέγαμε».

● Από τότε άλλαξαν φαίνεται πολλά. Μόνο το Συλλουρούδιν, νομίζω, έμεινε ο ίδιος και απαραλλάκτος. Ανυποχώρητος και μοναδικός. Ειδικά στο... χειροκρότημα.

Του
**Κώστα
Κωνσταντίνου**